

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Hany Veberové a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **M. Z., nar. X,**

zastoupen Mgr. Nad'ou Smetanovou, advokátkou,
sídlem 28. října 1001/3, Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.12.2019, č.j. MV-154583-7/SO-2019,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žaloba

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal zrušení rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 13.12.2019, č.j. MV-154583-

7/SO-2019, kterým bylo jako opožděně podané zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 18.10.2018, č.j. OAM-15987-5/DP-2018, o zastavení řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní.

2. Žalobce v podané žalobě popsal dosavadní průběh řízení, zdůraznil, že dne 15.10.2018 se vrátil do České republiky z vlasti po skončení letních prázdnin, téhož dne podepsal novou smlouvu o ubytování na novém místě, tuto skutečnost sdělil správnímu orgánu I. stupně zasláním dokladu dne 22.10.2018, tento doklad byl doručen prvostupňovému správnímu orgánu dne 23.10.2018 a dne 29.10.2018 úřední osoba prvostupňového správního orgánu zadala do CIS nový doklad o zajištění ubytování s platností od 15.10.2018.
3. V mezidobí dne 18.10.2018 bylo vydáno napadené usnesení, kterým bylo řízení o žádosti žalobce zastaveno, protože nebyl dodán doklad o zajištění ubytování. Toto usnesení bylo vypraveno dne 19.10.2018 a bylo doručováno na dosavadní adresu žalobce – X. Dne 1.11.2018 došlo podle žalované k zákonné fikci doručení usnesení o zastavení řízení na dosavadní adrese podle § 24 odst. 1 správního řádu s tím, že dne 2.11.2018 měla být zásilka zanechána v místě dosavadně hlášeného pobytu doručovatelem.
4. Žalobce se se závěrem o opožděnosti podaného odvolání neztotožňuje, neboť má za to, že nebylo při doručování postupováno podle příslušných ustanovení správního řádu. I když žalobce ohlásil nové místo pobytu až po vypravení usnesení, ale ještě před uplynutím lhůty pro vznik fikce doručení, nemohlo dle jeho názoru k doručení fikcí dojít, rozporuje, že by písemnost mohla být někde uložena do schránky či na jiné vhodné místo, když na dané adrese schránku prokazatelně neměl, takže pokud došlo k uložení zásilky, musela být zanechána na cizím, nevhodném místě. Poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu, zabývající se otázkou doručování, když zejména z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2010, č.j. 5 As 26/2009-67, vyplývá, že ze spisu musí vyplývat, že na místě doručování byla uložena nejen samotná zásilka, ale též poučení o následcích nevyzvednutí zásilky. Pokud takový doklad chybí, je nutno vycházet z toho, že k doručení písemnosti na základě fikce nedošlo. O doručování usnesení se žalobce dozvěděl až v roce 2019, konkrétně 25.6.2019, takže podal odvolání včas. Dále žalobce poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 9.4.2009, č.j. 22 Ca 286/2008-40, podle kterého, je-li správnímu orgánu v době doručování známo, že se adresát písemnosti na adrese pro doručování či na adrese trvalého pobytu, či na adrese hlášeného místa pobytu u cizince, fakticky nezdržuje, neuplatní se fikce doručení, byť by tuto skutečnost doručovatel nezjistil. Žalobce má za to, že žalovaná postupovala příliš formalisticky, když skutečnost, že se žalobce nezdržuje na dosud hlášené adrese, obdržel správní orgán nejpozději 23.10.2018, tedy několik dnů před tím, než mělo dojít k doručení fikcí. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě uvedla, že se setrvává na původním závěru o opožděnosti odvolání, a to s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí ve věci určení neplatnosti doručení. Navrhla zamítnutí podané žaloby.

Obsah spisu

6. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce pobýval na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem jiné/ostatní s dobou platnosti od 18.5.2018 do 30.6.2018. Dne 28.6.2018 podal žalobce u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za stejným účelem podle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Prvostupňový správní orgán vyzval žalobce k doložení chybějících zákonných náležitostí k žádosti výzvou ze dne 28.6.2018, kterou byl konkrétně žalobce vyzván k doložení dokladu o zajištění ubytování a dokladu potvrzujícího účel pobytu na území. Tuto výzvu převzal žalobce osobně dne 28.6.2018. K odstranění vad žádosti byla stanovena devadesátidenní lhůta od doručení výzvy.
7. Usnesením ze dne 18.10.2018, č.j. OAM-15987-5/DP-2018 (dále též „usnesení ze dne 18.10.2018“) rozhodl odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra (prvostupňový správní orgán) tak, že řízení se podle § 66 odst. 1 písm. c/ správního řádu zastavuje. V odůvodnění prvostupňový správní orgán uvedl, že řízení bylo zastaveno proto, že žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání v pokračování řízení. Žalobce k žádosti nepředložil doklad o zajištění ubytování a o doklad o účelu pobytu na území ČR a lhůta, která k předložení těchto dokladů byla stanovena ve výzvě správního orgánu, marně uplynula.
8. Ze spisového materiálu vyplývá, že uvedené usnesení bylo vypraveno dne 19.10.2018. U tohoto usnesení je ve spise založena doručenka, ze které je patrné, že adresát nebyl zastižěn na adrese X a zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 22.10.2018. K vyzvednutí zásilky nedošlo. Na uvedeném usnesení je pak vyznačena právní moc dnem 17.11.2018.
9. Dne 23.10.2018 byla prvostupňovému správnímu orgánu doložena smlouva o ubytování, která byla uzavřena mezi Univerzitou Karlovou, koleje a menzy, a žalobcem, podle níž ubytovatel (Univerzita Karlova) poskytuje ubytovanému (žalobci) jedno lůžko v koleji univerzity, Kolej X.
10. Ze spisového materiálu je pak patrné, že dne 24.6.2019 nahlížel do správního spisu zástupce žalobce.
11. Následně žalobce učinil podání ze dne 25.6.2019, kterým podal žádost o určení neplatnosti doručení, odvolání proti usnesení o zastavení řízení ze dne 18.10.2018 a podnět k zahájení přezkumného řízení.
12. Podnět k zahájení přezkumného řízení byl vyřízen sdělením ze dne 30.9.2019, o žádosti o určení neplatnosti doručení bylo rozhodnuto usnesením prvostupňového správního orgánu ze dne 17.10.2019, č.j. OAM-15987-13/DP-2018, ve znění rozhodnutí žalované o zamítnutí odvolání žalobce rozhodnutím ze dne 13.12.2019, č.j. MV-154583-6/SO-2019.
13. O odvolání žalobce Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 13.12.2019, č.j. MV-154583/7-SO-2019 tak, že odvolání žalobce proti usnesení ze dne 18.10.2018 o zastavení řízení zamítla jako opožděně podané. V odůvodnění popsala dosavadní průběh správního řízení, konstatovala, že účastník řízení nepředložil doklady, k jejichž předložení byl vyzván výzvou ze dne 28.6.2018, proto došlo k vydání usnesení o zastavení správního řízení, které bylo doručeno na adresu hlášeného pobytu dne 1.11.2018 podle § 24 odst. 1 správního řádu a nabylo právní moci v sobotu dne 17.11.2018. Dále žalovaná konstatovala, že dne 25.6.2019 podal žalobce odvolání proti

usnesení o zastavení řízení, žádost o určení neplatnosti doručení a podnět k zahájení přezkumného řízení. Konstatovala obsah podání žalobce a následné sdělení o tom, že nebyl shledán důvod pro zahájení přezkumného řízení, s tím, že ani žádosti o určení neplatnosti doručení usnesení o zastavení řízení nebylo vyhověno. K podanému odvolání žalovaná uvedla, že odvolání není podáno včas, protože napadené usnesení bylo účastníku řízení doručeno 1.11.2018, posledním dnem pro podání odvolání bylo datum 16.11.2018. Odvolání nebylo podáno v zákonné lhůtě, napadené usnesení nabylo právní moci dne 17.11.2018. Odvolání bylo podáno až dne 25.6.2019, jde o opožděné odvolání. Dále žalovaná s odkazem na § 92 odst. 1 správního řádu uzavřela, že neshledala podmínky pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení ani pro vydání nového rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

14. O podané žalobě rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 24.11.2020 čj: 11 A 5/2020-32 tak, že žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení a rozhodl o nákladech řízení. Městský soud dospěl k závěru, že je nutno zohlednit skutečnost, že usnesení ze dne 18.10.2018 čj: OAM-15987-5/DP-2018 bylo vypraveno dne 19.10.2018, ale ještě před uplynutím 10 denní úložní lhůty však správní orgán obdržel doklad o tom, že žalobce změnil místo pobytu, takže prvostupňovému správnímu orgánu muselo být zřejmé, že ještě před tím, než nastala fikce doručení, je usnesení ze dne 18.10.2018 doručováno na jinou adresu, než je žalobcovo místo pobytu. Současně dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože neobsahuje úvahy, jimiž byla vedena při posuzování opožděnosti podaného odvolání.
15. Ke kasační stížnosti žalované byl uvedený rozsudek Městského soudu v Praze zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25.2.2021 čj: 9 Azs 283/2020-30 a věc vrácena Městskému soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud poukázal na skutečnost, že je nutno přihlídnout k ustanovení § 169a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, z něhož vyplývá, že cizinci se doručuje pouze na jím ohlášenou adresu pobytu (§ 93 a násl. zákona o pobytu cizinců), neohlásil-li přímo adresu pro doručování nebo není-li evidována adresa podle § 158 odst. 3 uvedeného zákona. Nejvyšší správní soud poukázal na ustanovení § 23 a § 24 správního řádu s tím, že není rozhodné, že se žalobce na adresu, kam bylo doručováno, nezdržoval. Současně Nejvyšší správní soud uvedl, že zřízení schránky není zákonnou podmínkou pro doručení fikcí, když oznámení o neúspěšném doručení spojené s výzvou k vyzvednutí písemnosti a poučením může být vloženo i na jiné vhodné místo, nejen do domovní schránky. Zdůraznil povinnost cizinců dbát o to, aby ohlášená adresa pobytu se shodovala s místem skutečného pobytu, povinnost případně zajistit při přebírání pošty na původní ohlášené adrese do doby, než provede její úřední změnu, popř. si zvolí adresu pro doručování. Nejvyšší správní soud projevil souhlas s tím, že proces doručování v době, kdy prvostupňový správní orgán obdržel podání o novém faktickém místě pobytu, nebyl dokonán a doručování stále probíhalo, což mohlo vyvolat pochybnosti, zda žalobce po 15.10.2018 nezměnil svoji ohlášenou adresu místa pobytu. Žalobce v žalobě tvrdil, že k ohlášení nové adresy došlo podáním dokumentů, které byly doručeny 23.10.2018 a vytkl městskému soudu, že se nezabýval otázkou, zda toto podání

splňovalo procesní postup pro změnu ohlášené adresy pobytu podle § 98 zákona o pobytu cizinců. Nejvyšší správní soud nesdílel závěr Městského soudu v Praze o částečné nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek odůvodnění závěru o opožděnosti odvolání, když konstatoval, že bylo přihlédnuto k obsahu podkladového rozhodnutí o žádosti o určení neplatnosti doručení, byť bylo možno v napadeném rozhodnutí závěry uvést obsírněji, nejde o rozhodnutí nepřezkoumatelné.

16. Městský soud znovu posoudil důvodnost podané žaloby, vycházel přitom z právního názoru Nejvyššího správního soudu ve zrušujícím rozsudku, neboť podle § 110 odst. 4 soudního řádu správního je soud vázán právním názorem, vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když žalobce vyslovil s takovýmto postupem souhlas, žalovaný k výzvě soudu nevyjádřil výslovný nesouhlas, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.
17. Jak bylo výše uvedeno, Nejvyšší správní soud vytkl Městskému soudu v Praze, že se nezabýval ustanovením § 98 zákona o pobytu cizinců. Podle § 98 odst. 1 zákona o pobytu cizinců cizinec, kterému byl vydán průkaz o povolení k pobytu pro cizince, je povinen hlásit změnu pobytu na území do 30 pracovních dnů ode dne změny ministerstvu. Podle § 98 odst. 6 uvedeného zákona změny hlásí cizinec vyplněním přihlašovacího tiskopisu.
18. Soud se zabýval otázkou, zda úkon žalobce, spočívající v odeslání dohody o ubytování a dodatku k ní, který žalobce učinil podáním na poštu dne 22.10.2018 a správnímu orgánu bylo doručeno dne 23.10.2018, je možno považovat za hlášení změny pobytu na území České republiky.
19. Po posouzení věci dospěl k závěru, že tomu tak není, neboť ze spisového materiálu nevyplývá, že by žalobce změnu místa pobytu hlásil na přihlašovacím tiskopisu, tak jak je stanoveno v § 98 odst. 6 zákona o pobytu cizinců. Ze spisového materiálu vyplývá, že uvedené doklady, smlouvu o ubytování a dodatek k této smlouvě dne 15.10.2018, zaslal žalobce prvostupňovému správnímu orgánu bez jakéhokoliv průvodního dopisu a lze dovodit, že se tak stalo proto, že podle výzvy ze dne 28.6.2018 bylo žalobci uloženo, aby předložil doklad o ubytování na území České republiky. Úkonem spočívajícím v odeslání smlouvy o ubytování a jejího dodatku žalobce tedy splnil požadavek, který byl vůči němu uplatněn výzvou správního orgánu k doplnění podkladů pro rozhodnutí o jeho žádosti. Nešlo tedy o hlášení změny pobytu ve smyslu § 98 zákona o pobytu cizinců. To ve svém důsledku znamená, že nedošlo ze strany žalobce k hlášení změny místa pobytu a původní ohlášené místo pobytu na Praze 5 zůstalo z pohledu doručování podle § 169a zákona o pobytu cizinců zachováno.
20. Podle § 169a zákona o pobytu cizinců platí, že doručuje-li správní orgán prostřednictvím provozovatele poštovních služeb v řízení o žádosti podle tohoto zákona písemnost cizinci oprávněnému pobývat na území, doručuje cizinci pouze na adresu evidovanou v informačním systému cizinců podle § 158 odst. 3 nebo sdělenou podle § 19 odst. 3 správního řádu, a není-li údaj o této adrese uveden, na adresu místa hlášeného pobytu cizince na území.
21. Podle § 158 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že „*v případě, že místem hlášeného pobytu cizince na území je sídlo správního orgánu, je tento údaj v informačním systému cizinců podle odstavce 1 označen jako adresa úřadu. Na žádost cizince lze v tomto informačním systému vést též údaj o adrese, na kterou mu mají být doručovány písemnosti podle tohoto zákona nebo*

zvláštního právního předpisu. Adresu podle věty druhé, její změnu nebo zrušení může cizinec ohlásit policii nebo ministerstvu“. Ustanovení § 19 odst. 3 správního řádu, na které rovněž ustanovení § 169a zákona o pobytu cizinců odkazuje, upravuje postup při doručování prostřednictvím datové schránky kontaktního místa veřejné správy.

22. Protože v daném případě nešlo ani o situaci, která je upravena ustanovení § 158 odst. 3 zákona o pobytu cizinců ani o situaci podle § 19 odst. 3 správního řádu, platí ve vztahu k žalobci, že písemnost se mu doručuje na adresu místa hlášeného pobytu na území.
23. V případě žalobce hlášeným místem pobytu na území České republiky byla adresa na Praze 5, když žalobce změnu pobytu neohlásil postupem podle § 98, konkrétně podle § 98 odst. 6 zákona tím, že by vyplnil přihlašovací tiskopis.
24. Z výše uvedeného vyplývá, že pokud prvostupňový správní orgán doručoval předmětné usnesení ze dne 18.10.2018 na adresu v Praze 5, činil tak postupem, který je upraven v ustanovení § 169a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tedy doručoval písemnost na adresu místa hlášeného pobytu žalobce. Na tomto závěru nemění nic skutečnost, že v průběhu procesu doručování byla prvostupňovému správnímu orgánu předložena smlouva o zajištění ubytování na jiné adrese a následně (ze spisu není zřejmé, kdy se tak stalo) byla změna zapsána v informačním systému, když, jak bylo výše uvedeno, ke hlášení změny pobytu nedošlo postupem, který je stanoven v § 98 odst. 6 zákona o pobytu cizinců.
25. K uvedenému považuje soud za vhodné poukázat na zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.2.2021, z něhož vyplývá, že jestliže žalobce v žalobě tvrdil, že k ohlášení nové adresy došlo právě podáním, které bylo doručeno prvostupňovému správnímu orgánu dne 23.10.2018, pak je nutno vycházet z toho, že úředně evidovaná ohlášená adresa byla v rozhodné době stále na ulici X, neboť uvedené podání nesplňuje procesní postup pro změnu ohlášené adresy podle § 98 zákona o pobytu cizinců. Nejvyšší správní soud dále konstatoval, že pokud „nedošlo ke změně žalobcovy ohlášené adresy, neumožňovala zvláštní právní úprava v § 169a odst. 1 zákona o pobytu cizinců prvostupňovému orgánu doručovat na jinou adresu, než kam skutečně doručoval; žalobce netvrdil, že by si určil adresu pro doručování“. S přihlédnutím k tomuto závěru Nejvyššího správního soudu městský soud má za to, že podání žalobce, doručené prvostupňovému správnímu orgánu dne 23.10.2018, nepředstavovalo žádost o změnu ohlášené adresy pobytu ve smyslu § 98 zákona o pobytu cizinců, protože šlo o doložení dokladu o ubytování, jehož předložení bylo vyžadováno výzvou, toto podání nemělo vliv na žalobcem ohlášenou adresu. Toto podání pak nemohlo mít účinky na průběh doručování, když, jak uvedl i Nejvyšší správní soud, je třeba vycházet z toho, že úředně evidovaná ohlášená adresa v rozhodné době byla stále na Praze 5.
26. Soud se dále zabýval otázkou, zda v daném případě mohlo dojít k doručení fikcí. Z ustanovení § 169a odst. 2 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že při doručování je postupováno podle správního řádu, když je zde uvedeno: „nedošlo-li při doručování podle odstavce 1 k převzetí písemnosti cizincem nebo k jejímu doručení způsobem uvedeným v § 23 a 24 správního řádu, doručuje se veřejnou vyhláškou“.
27. Městský soud při posuzování této otázky vycházel ze zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu, který uvedl, že : „*právní úprava § 23 a § 24 správního řádu ve spojení s § 169a zákona o pobytu cizinců nezohledňuje, zda se adresát na ohlášené adrese fakticky nezdržuje. Protože šlo o první doručovanou písemnost v rámci tohoto řízení, nemohlo být zřejmé, že by doručení na tuto adresu nebylo možné*“.

28. Žalobce namítal, že nebyly dány důvody pro závěr o tom, že usnesení ze dne 18.10.2018 bylo doručeno žalobci fikcí, když nebyly splněny podmínky, které jsou stanoveny v § 23 správního řádu. Tuto námitku neshledal soud důvodnou. Z doručanky, která je u předmětného usnesení založena, vyplývá, že zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 22.10.2018, kdy byl žalobce vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo zanecháno poučení. Ze skutečnosti, že toto poučení není založeno ve spise nelze dovozovat, že by poučení nebylo na předmětné adrese zanecháno. Jestliže se tak stalo, pak logicky nemůže být součástí správního spisu. Pokud jde o námitky, v nichž žalobce poukazuje na to, že se na adrese na Praze 5 fyzicky nezdržoval a neměl tam již ani označenu domovní schránku, soud uvádí, že tyto námitky neshledal důvodnými, je nutno konstatovat, že tyto námitky neshledal soud důvodnými. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku v této věci „*podmínkou fikce podle § 24 odst. 1 správního řádu není, na rozdíl od předchozí právní úpravy, to, že se adresát v místě doručování zdržuje, (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.12.2011 čj: 2 As 23/2011-118)*“. Pokud jde o neexistenci poštovní schránky, je nutno poukázat na rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20.12.2016 čj: 3 As 241/2014-41, který uzavřel, že :*“na uplatnění fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu nemá vliv skutečnost, zda následně došlo ke vhození uložené písemnosti do schránky adresáta*“. To znamená, že ze samotné skutečnosti, že žalobce neměl na adrese na Praze 5 již poštovní schránku, bránila tato skutečnost závěru o doručení předmětného usnesení ze dne 18.10.2018 fikcí, když ustanovení § 20 umožnil ponechání písemnosti nejen v domovní schránce, ale i na jiném vhodném místě. Může jít o jakékoliv místo nacházející se v domě, které fakticky umožňuje ponechání poučení a následně doručované zásilky.
29. K námitce, že se žalobce na předmětné adrese v Praze 5 již nezdržoval je vhodné poukázat i na usnesení Ústavního soudu sp.zn. 2 ÚS 2317/10 ze dne 30.9.2010, ve kterém Ústavní soud poukázal na změnu oproti předcházející právní úpravě, provedené zákonem č. 71/1967 Sb., správní řád, když zdůraznil, že :*“ byla posílena zásada, že každý si má svá práva střežit především sám. Ve vztahu k doručování to znamená, že není principiálně významné, zda se adresát písemnosti na adrese trvalého pobytu (platí to i pro adresu pro doručování) skutečně zdržuje, či nikoliv. Je věcí adresáta a také jeho odpovědnosti vůči sobě samému, aby se pojistil proti doručování na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel tím, že uvede správnímu orgánu adresu pro doručování, o níž ví, že si zásilku zde bude moci převzít*“. Ačkoliv v daném případě platila zvláštní právní úprava, uvedená v § 169a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, platí uvedená zásada i pro tuto právní úpravu. Jak ostatně konstatoval i Nejvyšší správní soud ve zrušujícím rozsudku, uvedené ustanovení zbavuje správní orgán povinnosti pátrat po nové či nenahlášené adrese pobytu cizince. Nejvyšší správní soud poukázal i na důvodovou zprávu k ustanovení § 169a zákona o pobytu cizinců, v níž je konstatován cíl zvýšit odpovědnost cizinců na jejich dosažitelnost při doručování tím, že je propojena adresa ohlášeného místa pobytu s adresou, na kterou správní orgán doručuje písemnosti. Bylo tedy v zájmu žalobce, aby v případě, že uzavřel smlouvu o ubytování na Praze 10 dne 15.10.2018 obratem ohlásil změnu místa pobytu postupem podle § 98 zákona o pobytu cizinců.
30. Pokud žalobce poukazuje na to, že nová adresa byla do informačního systému zavedena zpětně k 15.10.2020, je nutno uvést, že tato skutečnost nic nemění na tom, že žalobce nepostupoval podle § 98 zákona o pobytu cizinců a ze samotné skutečnosti, že správní orgán provedl změnu adresy v informačním systému na základě dokladu o ubytování nic nemění na závěru o tom, že v rozhodné době byly splněny podmínky pro to, aby předmětné usnesení bylo doručováno na adresu na Praze 5.

31. Ze všech výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší, žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2021

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu